

Henvisninger

4. Mosebok 13,1-3,
17-33;
Alfa og Omega 1, kap. 34

Minnevers

«La oss heller
oppmuntre hverandre,...»
(Hebreerne 10,25
– midtre del)

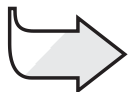

Mål

At barna skal:
Vite at vi skal
oppmuntre hverandre
til å følge Jesus.

Føle samhørighet
med dem som
deler vårt håp.

Gi respons ved
å se etter muligheter
til å dele håp
og oppmuntring.

Den røde tråden

Vi oppmuntrer hverandre
til å følge Jesus.

Kjemper og gresshopper

Månedens tema:

Vi oppmuntrer hverandre til å følge Jesus.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Israelittene er endelig framme ved grensen til Kanaan. Tolv høvdinge/speidere blir sendt i forveien til Det lovede landet. Ti av dem ser uoverstigelige hindringer i forhold til å skulle innta landet. Bare to – Kaleb og Josva – stoler på at Gud er større enn noen hindring. De motløse ordene fra de ti speiderne setter folket i opprør, og de truer med å steine Josva og Kaleb. Herren forteller opprørerne at ingen av dem kommer til å gå inn i Kanaan. De skal vandre i ørkenen i 40 år, og barna deres vil innta Kanaan etter at de selv er døde i ørkenen.

Denne leksen handler om fellesskap

Negativitet og motløshet er to av Satans mest effektive redskaper for å hindre Guds folk fra å følge Herrens ledelse. Gud trenger mennesker som vil reise seg mot Satans verk av negativitet og motløshet, gjennom å oppmuntre andre i fellesskapet ved å vise dem til deres ufeilbarlige og pålitelige leder – Herren selv. Vi kan stole på at han med full sikkerhet skal føre sitt folk trygt fram til Det lovede landet.

Lærerens «verdt å vite»

«Selv om Kadesj bare var en oase i ørkenen, var stedet like fullt et veiskille i Israels historie. Da speiderne kom tilbake til Kadesj etter å ha utforsket det nye landet, måtte folket bestemme seg for enten å gå inn i landet eller å trekke seg tilbake. De valgte å trekke seg tilbake, og ble dømt til å vandre i ørkenen i 40 år. Det var også i Kadesj at Moses var ulydig mot Gud (4. Mosebok 20, 7-12). På grunn av dette skulle heller ikke han få gå inn i Det lovede landet. Aron og Miriam døde i Kadesj, da heller ikke de kunne gå inn i Det lovede landet. Kadesj lå nær den sørlige grensen til Kanaan, men på grunn av israelittenes manglende tro trengte de mer enn en menneskealder for å gå fra Kadesj til Det lovede landet.» (Life Application Bible, New Revised Standard Version, Iowa: World Bible Publishers, Inc., 1989, p.225).

Dekorering av rommet

På et utvalgt sted i rommet setter du opp noe som kan representere Jerikos murer med huset til Rahab på muren. Et annet sted setter du en figur, gjerne klippet ut i papp, av en veldig høy person (den bør helst nå helt til taket) kledd i rustning. Denne figuren representerer kjempene i Kanaan. Tegn og klipp ut en gresshoppe i naturlig størrelse og sett den ved foten til kjempen. En svær drueklase (tegnet og klippet ut, helst av stiv kartong, eller laget av pappmasjé) kan gjerne plasseres et annet sted i rommet ved siden av fikener og granatepler.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedende aktivitet	Inntil 10	A. <i>Oppmuntrende ord</i> B. <i>Samarbeid er tingen!</i> C. <i>Oppmuntre blindebukken</i>	En liten blokk med selvklebende ark Skrivesaker Store strikker eller garn/hyssing Eple / appelsinbåter / annet godt Skjerf eller lignende Evt. bred tape/maskeringstape
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker <i>Barnas Misjon</i> Kollektkurv pyntet med ekte eller kunstige druer Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 15	Å oppleve fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid, en stor "drueklase" med store druer (kan gjerne være kunstig - bruk fantasien!) som kan bæres av to barn og fikener og granatepler, om mulig Tavle/whiteboard/flip-over kritt/tusj og bibler
3 Leksen i praksis	Inntil 15	<i>Oppmuntringsleken</i>	Ingenting
4 Del med andre	Inntil 15	<i>Oppmuntrende kort</i>	Fargede ark, tegnesaker, bilder av frukt (evt. klistremerker av frukt), garn og lim

*Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den eller de forberedende aktiviteten/e du synes passer best for din gruppe.

A. Oppmuntrende ord

Du trenger:

- en liten blokk med selvklebende ark
- skrivesaker

La barna jobbe sammen to og to. Sørg for at én i hvert par kan skrive, så fremt dette er mulig. (Vær diskret, dette kan være et vanskelig tema i denne aldersgruppen!) La barna få skrive så mange oppmuntrende og positive lapper som mulig, som de så setter på hverandre. (NB! Hold et øye med at alle lappene faktisk er vennlige og at alle får lapper – ingen må føle seg utelatt!)

Oppsummering

De voksne hjelper barna med å lese lappene og bekrefte det de har skrevet. Spør: **Hvordan var det å skrive oppmuntrende lapper til de andre på sabbatsskolen? Hvordan var det å lese det dere hadde skrevet til eller om hverandre? Hvis dere hadde det ekstra vanskelig, og noen gav dere oppmuntrende ord; hvordan tror dere det ville vært?** (Ville fått det bedre. Ville gitt håp.) Les Hebreerne 10,25 høyt. **De ordene vi bruker er viktige. De kan gi håp til andre mennesker. La oss huske på «Den røde tråden» denne uken:**

VI OPPMUNTRER HVERANDRE TIL Å FØLGE JESUS.

B. Samarbeid er tingen!

Du trenger:

- store strikker eller garn/hyssing
- eple og/eller appelsinbåter eller andre godsaker

La barna sette seg i en ring. (Stor klasse: Del barna inn i grupper på 8 – 10.) Be dem om å holde den de sitter ved siden av i hendene for så å holde dem opp. Nå setter du en stor strikk (pass på at den ikke strammer! Bruk evt. garn/hyssing!) rundt hvert par hender. Alle i ringen skal være «bundet sammen» på denne måten. Nå legger du noe godt å bite i foran hvert av barna. Si at de kan forsyne seg. De vil antagelig protestere og si at de ikke kan. La dem få litt tid til å finne ut av hvordan de kan spise alle sammen. Dersom det blir nødvendig, forteller du dem at hver og en av dem må mate han eller hun som sitter til høyre for dem.

Oppsummering

Spør: **Hva var det som skjedde her?** (Vi måtte mate en annen; vi ble matet.) **Var det vanskelig?** (Ja; kanskje.) **Var det morsomt? Hva har dere lært om å være bundet sammen med andre?** (Man må hjelpe hverandre. Det én person gjør, har noe å si for hvordan alle de andre får det.) **Hvordan kan vi sammenligne det vi akkurat har gjort med menigheten vår?** (I menigheten må vi hjelpe hverandre.) Les høyt fra Hebreerne 10,25. **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

VI OPPMUNTRER HVERANDRE TIL Å FØLGE JESUS.

C. Oppmuntre blindebukken!

Du trenger:

- skjerf eller lignende
- ev. bred brun tape/maskeringstape

Lag et «hinderløp» av stoler, bord og/eller andre møbler. (Du kan også velge å lage en «labyrinth» ved å feste tape til gulvet. La ett barn av gangen gå gjennom ruten som blindebukk. Forklar barna at de skal heie fram «blindebukken» når denne går riktig vei, men ikke når hun eller han går galt. Det er ønskelig at alle som vil får muligheten til å prøve seg.

Oppsummering

Var det vanskelig å gå denne ruten med bind for øynene? (Ja!)

Var det enklere når dere fikk hjelp av de andre? (Ja; tror det.) **De oppmuntringene vi får fra andre mennesker som ønsker at ting skal gå bra for oss, kan vise seg å avgjøre om vi klarer det vi ønsker å få til eller om det blir for vanskelig.**

Hva kan dette lære oss om hva vi kan gjøre for andre mennesker i menigheten?

Les høyt fra Hebreerne 10,25. **Noen mennesker trenger å bli oppmuntret til å følge Jesus. La oss si «Den røde tråden» for i dag sammen:**

VI OPPMUNTRER HVERANDRE TIL Å FØLGE JESUS.

Sang og bønn

Ditt valg

Felleskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

- «Mange har det ikke bra» (*Barnas Lovsang nr. 141 a og b, Barnesangboka nr. 187 B og N*)
- «Gjør noen glad» (*Barnas Lovsang nr. 31 a og b*)
- «Det betyr langt mer enn du tror» (*Barnas Lovsang nr. 190 a og b*)
- «Smil og vær glad» (*Hjertesanger nr. 16*)
- «Vi vil si det» (*Spre gleden*)

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon*». Hvem var oppmuntrende i denne fortellingen? Hvem var det som trengte oppmuntring?

Kollekt

Si: Kollekten vår i dag går til å la andre få høre oppmuntrende ord slik at de kan få lyst til å følge Jesus.

Du trenger:

- kollektkurv pyntet med ekte eller kunstige druer

Bønn

Foreslå for barna at de ber oppmuntrende bønner for hverandre. Del gjerne gruppen opp i mindre grupper dersom dere er mange. (Ingen må føle seg presset til å be høyt. En voksen ber for dem som ikke ønsker dette.)

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Du trenger:

- kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid
- en stor «dru eklase» med store druer (kan gjerne være kunstig – bruk fantasien!) som kan bæres av to barn
- fikener og granatepler, hvis det er mulig å få tak i dette

La barna bli involvert i denne interaktive fortellingen ved å be dem om å svare når du sier visse ord.

Når du sier: Svarer de med å si:

Gud... *Han er med oss!*
Høvdingene... *(De holder seg for ørene mens de sier:) Ikke hør på dem!*

Kaleb/Josva *Han (eller de) forteller sannheten!*

Frukt/druer/melk og honning *Nam, nam!*

Hvis klassen er stor, velger du tolv barn som reiser ut som «speidere» og kommer inn med «dru eklasen», fikener og granatepler når dere kommer til denne delen av fortellingen. (Denne gruppen bør likevel være i nærheten slik at de hører hele fortellingen!) De andre barna tar del i den interaktive fortellingen

Fortell eller les fortellingen.

Israels folk var kommet fram til grenseområdene til Kanaan, og nå var de fulle av spørsmål. Hvordan var Det lovede landet? Hvordan var menneskene som bodde der? Var det mange av dem eller bare noen få? Var de sterke eller svake? Hva slags byer bodde de i? Hvordan var jorden der og hva dyrket menneskene? For at de skulle få svar på alle disse spørsmålene sa **Gud (han er med oss!)** til Moses at han skulle velge en leder fra hver stamme. Disse skulle ta seg inn i landet og utforske det. (Dersom klassen er stor nok, kler du opp tolv barn i forkant av at du begynner på fortellingen.) «Finn ut av hvordan landet er,» sa Moses, «Vær modige og ta med dere noe av **frukten (Nam, nam!)**

som vokser der!» (De tolv barna går evt. til en annen del av rommet.) De tolv mennene var borte i 40 dager. Israelittene må ha vært veldig spente da de så mennene komme tilbake til leiren. (Høvdingene kommer tilbake til utgangspunktet med en kjempestor drueklase, fikener og granatepler.) Folket skyndte seg av sted for å få høre hva de hadde å rapportere! Så snart folkemengden hadde roet seg ned, begynte mennene å snakke.

«Landet flyter virkelig av **melk og honning (Nam, nam!),**» fortalte de. (To av barna viser fram «dru eklasen») «Her er frukten!» **(Nam, nam!)** De viste israelittene en drueklase som var så stor at det måtte to mann til for å bære den éne klasen. (La de barna som holder granatepler og fikener vise dem fram nå.) «Slike flotte **fikener og granatepler (Nam, nam!)** vokser det også der!» Israelittene ble ordentlig begeistret! Det var akkurat dette de hadde håpet å få høre!

«Men,» fortsatte høvdingene (Ikke hør på dem!), «folket som bor der er sterkt og byene er også sterke og veldig store!»

«Hva?!» **Kaleb (Han forteller sannheten!)** kunne ikke tro sine egne ører! Hva var det de andre **høvdingene (Ikke hør på dem!)** sa? Han hadde jo selv vært med på å utforske landet! Han hadde sett landet med egne øyne, og han visste at **Gud (Han er med oss!)** ville gi det til dem. Likevel kunne han høre klagingen og sutringen fra folket spre seg som ild i tørt gress. De var allerede blitt motløse! Derfor skyndte han seg å snakke til dem.

«Vi vil dra opp og vinne landet.» oppmuntret han dem raskt. «Vi skal nok få det i vår makt.»

Men ti av de andre **høvdingene (Ikke hør på dem!)** sa imot med én gang. «Vi kan ikke gå til angrep på dette folket, for de er sterkere enn oss. Alle mennene vi så der var store og sterke! Vi så til og med kjemper der! Vi følte oss som gresshopper i forhold til

dem, og det var nok slik de så på oss også!»

Israelittene ble motløse på ny, og de gråt hele natten! «Bare vi hadde fått dø i Egypt eller til og med her i ørkenen!» ropte folket. «Hvorfor fører Herren oss til dette landet? Vi kommer til å bli drept i kampen, og konene og barna våre kommer til å bli tatt til fange. La oss velge en leder og reise tilbake til Egypt!»

Moses og Aron kastet seg ned med ansiktet mot bakken. De var helt fortvilet! **Kaleb (Han forteller sannheten!)** og en av de andre som hadde vært med på å utforske landet, **Josva, (Han forteller sannheten!)** rev i stykker klærne sine i fortvilelse. De løftet hendene sine for å vise folket at de ønsket stillhet. «Det landet vi har utforsket er veldig godt,» ivret de. «**Gud (Han er med oss!)** er med oss. Ikke vær redde for folket i landet!»

Men folket ville ikke høre på **Kaleb og Josva (De forteller sannheten!)**. De ville heller høre på den triste rapporten fra de andre ti **høvdingene (Ikke hør på dem!)** som tok motet fra dem. Folket ble i riktig dårlig humør, og snart murret de om at de ville steine både Moses og Aron, **Kaleb og Josva (De forteller sannheten!)**.

«Stein dem! Stein dem! Stein dem!»

Da var det at Herrens herlighet, et blendende lys, viste seg i møteteltet for alle israelittene. Folket tok noen skritt bakover. De var redde. De blingset og holdt hendene foran øynene for å forsøke å se. Så talte Herren: «Hvor lenge skal dette folket la være å tro på meg, enda jeg har gjort så mange

tegn blant dem? Ikke én av de voksne som så de miraklene jeg gjorde i Egypt og i ørkenen skal få se Det lovede landet. De skal dø i ørkenen. Barna skal jeg føre inn og de skal bli kjent i det landet dere ikke ville vite noe av.» Men Herren sparte **Kaleb og Josva (De forteller sannheten!)** fordi de forsøkte å oppmuntre folket til å være glade og til ikke å ha så mange bekymringer. De hadde oppmuntret folket til å følge Herren.

Oppsummering

Spør: **Hvor mange høvdinge dro av sted for å utforske landet?** (Tolv.) **Hvorfor var ti av disse høvdingene redde for å innta landet?** (De stolte ikke på Gud.) **Hva var det som gjorde at Kaleb og Josva var så sikre på at de kunne innta landet?** (De visste at Gud ville hjelpe dem.) **Hva tenkte Gud om dem som spredte motløshet blant folket?** (Han visste at de ikke var klare til å gå inn i Det lovede landet.) **Hva synes dere om dem som spredte motløshet blant folket?** (Liker ikke det de gjorde, begynner å føle seg motløse selv.) **Hvor viktig er det å være en som oppmuntre andre?** (Veldig viktig.) **Nå leser vi fra Hebreerne 10,25 – midtre del – sammen: (La oss heller oppmuntre hverandre...)** **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

**VI OPPMUNTRER HVER-
ANDRE TIL Å FØLGE JESUS.**

Minneverset:

Si minneverset som talekor mens dere klapper rytmen til. Gjenta flere ganger inntil dere blir riktig flinke!

Vi leser Bibelen sammen

Du trenger:

- tavle/white-board/flip-over
- kritt eller tusj
- bibler

Skriv opp hendelsene og skriftstedene slik at alle kan se det (uten svarene.) La barna komme med forslag til å få satt hendelsene i riktig rekkefølge. Skriv nr. 1. ved det som hendte først, nr. 2. ved det neste som hendte, osv. Nå ber du barn som kan og ønsker om å lese bibelverset som står referert. Slik finner dere ut om dere har satt hendelsene i riktig rekkefølge.

(2) ___ Moses forteller høvdingene hva de skal se etter. (4. Mosebok 13,17-20)

(3) ___ Høvdingene finner en kjempstor drueklase, fikener og granatepler. De kommer tilbake etter 40 dager. (4. Mosebok 13,23 og 25)

(1) ___ Herren taler til Moses og ber ham sende ut høvdinge for å utforske landet. (4. Mosebok 13,1-3)

(4) ___ Høvdingene kommer med gode og dårlige nyheter om Kanaan. (4. Mosebok 13,26-28)

(5) ___ Kaleb forteller folket at han tror de kan innta landet. (4. Mosebok 13,30)

Oppsummering

Spør: **Hvilken side tror dere at dere ville vært på hvis dere hadde vært der den gangen høvdingene rapporterte fra Kanaan?** (Kaleb sin side, de andre ti sin side.) **Synes dere at de ti høvdingene gav en skremmende rapport?** (Ja, nei). **Hvorfor det?** (Fordi kjemper er skumle; Gud er større enn kjemper, etc.) **Hva kommer dere til å gjøre når noe skremmer dere?** (Stole på Gud; bli engstelige, løpe vekk, etc.) **La oss si «Den røde tråden» sammen.**

VI OPPMUNTRER HVER-ANDRE TIL Å FØLGE JESUS.

3

Leksen i praksis

«Oppmuntringsleken»

Si: **Kaleb og Josva fant en måte å oppmuntre på mens alle de andre spredte motløshet. I Hebreerne 10,25 står det: «La oss heller oppmuntre hverandre...» Nå skal jeg beskrive forskjellige situasjoner for dere. Dere skal prøve å finne ut av hvem som kan trenge oppmuntring, bortsett fra dere selv. Hvilke oppmuntrende ord kan dere si til denne personen?**

1. Det har skjedd noe uventet hjemme; du må bli hjemme og hjelpe pappa istedenfor å dra på piknikk med vennene dine. (Pappa; «Bare rolig, pappa. Jeg er her for å hjelpe deg – dette skal gå bra!»)

2. Den syke broren din vekket

deg gang på gang i løpet av natten. Nå får han lov til å bli hjemme fra skolen mens du må stå opp og dra av sted. (Broren din; «Du blir nok snart bedre!»)

3. Vikaren deres er skikkelig kjedelig, og du har ikke noe lyst til å følge med på det han eller hun sier. Du kunne ønske at klasseforstanderen din var tilbake på skolen. (Vikaren; «Det er fint at du kunne komme og undervise oss mens klasseforstanderen vår er syk!»)

4. Fettene og kusinene dine gir deg hele tiden klær de er blitt for store til å bruke selv. Det virker som om du aldri skal få egne nye klær. (Foreldrene dine (fordi de kanskje tror at du ikke er fornøyd); «Jeg er jammen glad for at jeg har så mange fettene og kusiner!»)

Oppsummering

Les 4.Mosebok 14,1. **Folket ble så**

motløst at de gråt hele natten. Hvem gav de skylden for at de var så motløse? (Gud, Moses og Aron, Josva og Kaleb) **Hvem synes dere burde fått skylden, og hvorfor synes dere det?** (De motløse høvdingene og dem selv; fordi de ikke stolte på Gud, de hørte

ikke på oppmuntringene fra Josva og Kaleb; de valgte å høre på dem som klagde.) **Hva gjør Guds barn istedenfor å velge å være motløse?**

**VI OPPMUNTRER HVER-
ANDRE TIL Å FØLGE JESUS.**

4

Del med andre

Oppmuntrende kort

Du trenger:

- fargede ark, gjerne tykke
- tegnesaker
- bilder av frukt/kopierings-original
- evt. klistremerker med fruktmotiv
- evt. garn og lim

Si: **Da Moses sendte ut de tolv høvdingene for å utforske Kanaan, bad han dem om følgende: «Vær modige og ta med dere noe av landets frukt!»** (Se 4.

Mosebok 13,20) **Det var meningen å oppmuntre folket på vei til Kanaan ved å vise dem den flotte frukten.** Les høyt fra Hebreerne 10,25, hele teksten. **Vi trenger også oppmuntring mens vi venter på at Jesus skal komme tilbake.**

La barna lage fargerike kort med det materiellet de har fått utdelt. La dem skrive minneverset på eller i kortet. (Du kan velge å bruke kopieringsoriginaler som finnes bakerst i heftet.)

Oppsummering

Når kortene er ferdige, oppfordrer du barna til å gi kortene til noen som kan trenge en oppmuntring. Foreslå at de samtidig som de gir bort kortet, også husker på å si noe koselig til hun eller han som får det. Foreslå at de også forteller at Gud ønsker at vi skal oppmuntre hverandre. Spør: **Hva tror dere at dere selv hadde syntes om å få et av disse kortene? Hva skal vi huske på å gjøre denne uken?**

**VI OPPMUNTRER HVER-
ANDRE TIL Å FØLGE JESUS.**

Avslutning

Spør barna om én eller flere har lyst til å be høyt om at klassen må huske på å oppmuntre andre i løpet av uken som kommer. Hvis ingen ønsker å be høyt, gjør du det selv.

Kjemper og gresshopper

Henvisninger:

4. Mosebok
13,1-3, 17-33;
Alfa og Omega 1,
kap. 34

Minnevers:

«La oss heller oppmuntre hverandre,...» (Hebreerne 10,25 – midtre del)

Den røde tråden:

Vi oppmuntrer hverandre til å følge Jesus.

Har du noen gang dratt på campingtur, eller flyttet til et nytt sted? Den første morgenen er det alltid artig å stå tidlig opp for å oppdage det nye stedet! Gud gav også israelittene en mulighet til å utforske det nye landet deres før de flyttet dit.

Da Moses tok med seg israelittene ut fra Egypt, marsjerte de fra Gosen helt til bredene av Rødehavet. Ingen av dem visste veien, men det gjorde Gud! Derfor ledet han folket med en enorm skystøtte. Denne skyen beskyttet dem mot den stekende solen om dagen. Om natten gav skyen dem lys.

Da folket nærmet seg Det lovede landet, ba Gud Moses om å velge én leder fra hver stamme. Disse lederne ble sendt for å utforske landet. «Undersøk hvordan landet er,» sa Moses til speiderne. «Og gjør deres beste for å ta med dere noe frukt tilbake.»

Etter førti dager kom mennene tilbake etter å ha utforsket landet. Alle israelittene kom sammen for å ønske speiderne velkommen tilbake, og for å høre hva de hadde å fortelle. Kaleb, en høy og sterk mann fra Juda stamme, kunne nesten ikke vente med å gi rapporten sin.

Josva, en ung leder fra Efraims stamme, hadde også en fin rapport å gi folket. Både Kaleb og Josva lot de andre få gi sine rapporter først.

«Det flyter virkelig av melk og honning i landet, akkurat slik som Gud har fortalt oss,»

fortalte spionene, «og vi har tatt med noe av frukten vi så.» Både Kaleb og Josva trodde at nå ville de to mennene stå fram og vise den enorme drueklasen som var så stor og tung at de måtte bære den mellom seg mens den hang på en stokk. Slik gikk det ikke. Isteden snakket speiderne bare om byene med store, tykke murer

rundt, og om alle kjempene de hadde sett i landet.

Folket lyttet til speiderne og begynte å bli mismodige og bekymret. De begynte å sutre og klage. Kaleb så at humøret rundt omkring i folket begynte å se dårlig ut. Plutselig stilte han seg opp mellom Moses og folket.

«Vi kan dra opp dit med det samme og innta landet,» oppmuntret han. «Det er et godt land, og vi skal jammen klare det!»

«Hvordan skal vi kunne klare det?» klagde de ti motløse speiderne. «Vi følte oss som gresshopper i forhold til de folkene. Og sånn så vi ut for dem også!»

Folket ble så motløse og lei seg at de hevet stemmene sine og ropte og gråt hele natten. Klagene til folket hørtes ut som lyden av en stor vind som spredde seg mange steder.

«Det ville vært bedre å dø i Egypt eller til og med her i villmarken!» jamret de. «Hvorfor tar Herren oss inn i det landet? Vi kommer til å bli slaktet som kuer og sauer, og konene og barna våre kommer til å bli tatt til fange. La oss velge oss en leder og dra tilbake til Egypt!»

Moses og Aron kastet seg til bakken med ansiktet mot sanden. Kaleb og Josva ble ulykkelige over at israelittene ikke stolte på Gud. De rev i stykker klærne sine og holdt armene opp for å vise at de ønsket stillhet.

«Det landet vi utforsket var fantastisk!» utbrøt de to trofaste speiderne. «Ikke vær redde for menneskene som bor der. Med Guds hjelp kommer vi til å innta dem uten problemer!» Herren er med oss; Han har forlatt dem!

Kaleb så ut over den kjempestore og sinte menneskemengden. De andre ti speiderne gikk rundt omkring og spredte misnøye.

«Landet produserer ikke engang nok mat til å mette de som bor der,» sa de. Kaleb ristet på hodet. Det var et godt, vakkert og rikt land. Det var massevis av mat der. Det hadde jo faktisk vært nødvendig med to speidere for å bære én drueklase! Jo da, det bodde sterke folk i landet. Byene deres var godt beskyttet. Men Guds barn hadde Gud med seg.

Med ett ble sytingen og klagingen enda verre. «La oss steine dem!» freste de, og pekte

på Moses, Aron, Kaleb og Josva. «Stein dem! Stein dem! Stein dem!»

Akkurat da flommet et skinnende sterkt lys over tabernaklet, Herrens telt. Folket rykket tilbake i redsel, mens de skygget for øynene med hendene. «Fordi dere var redde for å gå inn i landet skal dere heller ikke gjøre det. Dere skal vandre her ute i ødemarken helt til alle

dere som er voksne er døde. Barna deres, de skal jeg ta med inn i det landet dere forkastet, slik at de kan ha det godt der.» Gud lovt likevel at Kaleb og Josva skulle få være med inn fordi de hadde hatt en annen holdning. De hadde forsøkt å oppmuntre folket. På samme måte som Kaleb og Josva gjorde det, bør vi også oppmuntre hverandre! **VI OPPMUNTRER HVERANDRE TIL Å FØLGE JESUS.**

Daglige aktiviteter

Sabbaten

– Ta gjerne en tur ut i naturen med familien din, og forestill dere at dere er de tolv speiderne i Kanaan. Beskriv det du ser til familien din. Les bibelhistorien fra leksen sammen. Les Hebreerne 10,25 sammen.

– Syng sangen/e «Do Lord» og/eller «Om jeg er liten eller stor» (*Barnas Lovsang nr. 73 a og b, Barnesangboka nr. 204 B og N, Min båt er så liten nr. 16*).

Søndag

– Les – 4. Mosebok 13,1-3, og 17-20.

– Se etter i Bibelen din om du kan finne et kart over israelittenes reise til Det lovede landet. Følg ruten med fingeren på kartet, fra Egypt til Sinai til Kadesh-barnea. Forsøk også om du kan finne Paran-ørkenen. Dette var stedet Moses sendte speiderne ut fra.

– Lær bort minneverset ditt til familien din.

Mandag

– Les 4. Mosebok 13,21 og 23-28. Hvilke gode ting fant speiderne i landet? Beskriv de menneskene de så. (Etterkommerne etter Anak var kjemper.) Lag en tegning av speiderne som kommer tilbake med de enorme drueklasene (ved Kadash-barnea).

Hvordan synes du det er å høre en god nyhet? Hva med en dårlig nyhet? Sammen med en i familien din kan du planlegge å fortelle de gode nyhetene om himmelen, vårt lovede land, til noen du tror ville sette pris på å høre om hvordan det vil bli der.

– Si eller syng minneverset ditt for familien din.

Tirsdag

– Les 4. Mosebok 13,30-14,4, gjerne som familieandakt. Er dette en fortelling om oppmuntring eller er det en fortelling om å spre misnøye? Hvorfor?

– Lek leken «Forandre det negative til noe positivt» med familien din. De som er med sier eller skriver noe negativt som man ofte hører. La nestemann få overta ordet. Han eller hun sier eller skriver så noe oppmuntrende tilbake. For eksempel: «Det er kaldt i dag.» Her kan man for eksempel svare: «Det er jo fint at været ikke er det

samme hver dag!» Ser du etter den lyse siden ved ting når du hører noe negativt?

– Si minneverset ditt høyt med de som er sammen med deg nå.

Onsdag

– Les 4. Mosebok 14 for å finne ut hva Kaleb og Josva sa og gjorde (versene 5-9). Hva prøvde de å gjøre? Gikk det bra for dem? (Vers 10).

– Kjenner du noen som kanskje er litt motløse i dag? Skriv en liten hilsen eller tegn en oppmuntrende tegning til denne personen. Ta med et oppmuntrende bibelvers som du synes er ekstra fint.

– Si fram minneverset ditt og fortell med egne ord hva det betyr.

– Syng sangen «Gjør noen glad!» (*Barnas Lovsang nr. 31 a og b*) sammen.

Torsdag

– Les 4. Mosebok 13,30-14,4 sammen med noen i familien din. Finn ut hvordan planene ble forandret for Israel. Snakk sammen om hvordan historien kunne ha fått en lykkeligere slutt. Hva burde vi gjøre når vi hører negative ting om Gud eller menigheten?

– Syng «Glade går vi ut» (*Barnesangboka nr. 61*).

– Ring en venn og hjelp hun eller han å lære minneverset. Spør om det er noe hun eller han har lyst til å be om eller for. Dere kan gjerne be sammen på telefonen, eller du kan love å be senere på dagen for eksempel når du skal be aftenbønnen din.

Fredag

– Fortell bibelhistorien fra leksen til familien din. Sammen kan dere huske på noen av de gode tingene Gud har gjort for dere.

– Les 1.Timoteus 2,2. Lag en trekantet vimpel av stivt stoff eller papir. Den skal være til pastoren din. Fest den til en passende pinne. Skriv «Hurra for pastoren!» på den ene siden, og «Vi ber for deg» på den andre siden. La alle i familien din som har lyst, få skrive navnet sitt på vimpelen.

– Syng eller si minneverset ditt.